

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 23 септември 2013 година — Левент Реджеб Юмер/Териториална дирекция на НАП — Варна

(Дело С-505/13)

(2013/С 344/87)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: Левент Реджеб Юмер

Ответник: Териториална дирекция на НАП — Варна

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли разпоредбите на чл. 2 от Договора за Европейски съюз и на чл. 20 и чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз липса на нормативно признато право на преотстъпване на данък за дейност в областта на селското стопанство по отношение само на една категория лица — физически лица, регистрирани по ЗДДС?
2. Допускат ли разпоредбите на чл. 2 от Договора за Европейски съюз и на чл. 20 и чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз определяне на различна данъчна ставка за един и същи вид дейност в зависимост от правно организационната форма за осъществяване на тази дейност и регистрация по ЗДДС?
3. Нарушава ли принципите на правна сигурност, ефективност и пропорционалност въвеждането на вътрешни мерки, в резултат на които на регистрирани по ЗДДС и като земеделски производители физически лица се отказва преотстъпване на данък, предвидено за едноличните търговци и юридическите лица, макар те да са изпълнили нормативно установените си задължения да формират облагаемия си доход като еднолични търговци и да определят годишната си данъчна основа като еднолични търговци?

Жалба, подадена на 19 септември 2013 г. от Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A. E срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 9 юли 2013 г. по дело T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Комисия

(Дело С-506/13 P)

(2013/С 344/88)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A.E. (представител: E. Tzannini, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да бъде уважена жалбата,
- да се отмени Решение на Общия съд № 575925 от 9 юли 2013 г. по дело T-552/11,
- да се обяви жалбата за допустима и да се разгледа спорът по същество или при условията на евентуалност да се върне делото на Общия съд за произнасяне по същество,
- да се отхвърли обратният иск на Комисията по всички претенции, предявени по начин, който принципно е напълно недопустим и които при всички положения са неоснователни,
- да се уважи жалбата за отмяна от 24 октомври 2011 г., подадена от „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“, срещу дебитно известие № 3241109207, издадено на 9 септември 2011 г.,
- да се отмени обжалваното дебитно известие № 3241109207 за EUR 83 001,09,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

1. Неправилно прилагане на правна норма, а именно непризнаване на изпълнителната сила на дебитното известие поради неприлагане на член 263 ДФЕС. Като приема, че Комисията не е използвала правомощията си за упражняване на публична власт, с които разполага, и че целта на дебитното известие се изразява в упражняването на правата, предоставени на Комисията с договорните клаузи, Общият съд е приложил неправилно правна норма.
2. Грешка в прилагането на правото, а именно неправилна квалификация на правното понятие „недължимо платена сума“. Общият съд тълкува договора неправилно и напълно незаконосъобразно по отношение на понятието недължимо плащане.
3. Нарушение на основните принципи на общностното право, тъй като не са взети предвид доводите на „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“ по отношение на лихвите за забава. Общият съд е определил неправилно момента, от който текат лихви, а именно денят след посочената в дебитното известие дата на плащане.
4. Неправилно прилагане на правни критерии при преценката на доказателствата от Общия съд. Общият съд неправилно е отхвърлил изработените часове на заетите лица.

5. Грешка при прилагането на правото и неправилна квалификация на фактическите елементи в изложението на фактическите обстоятелства. Общият съд не е приложил точната правна норма по отношение на фактическите обстоятелства, наведени във връзка с естеството и функциите на разписанието на часовете.
6. Очевидни грешки в преценката по отношение на процесуалните норми, гарантиращи правото на защита и равнопоставеността между Комисията и „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“. Общият съд неправилно е приел, че представеното разписание на простириания труд не отговаря на критериите, определени в договорните клаузи, и вследствие на това го е отхвърлил като доказателство и освен това, че представената кореспонденция не доказва действително изработените от заетите лица часове.
7. Правна грешка в преценката на правното естество на моделите за разходите (Cost Models).
8. Правна грешка по отношение на понятието незаконосъобразно упражняване на правомощия от страна на Европейската комисия.
9. Неправилно подвеждане на фактите към хипотезата на правната норма, от което произтича неправилно съдебно решение поради отхвърлянето на доводите на „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“ за немотивированост на обжалваното дебитно известие.
10. Грешка при прилагането на правото по отношение на преценката на принципа на оправдани правни очаквания. Общият съд неправилно не е приел, че в нарушение на принципа на оправдани правни очаквания Комисията е обезсилила цялостната изследователска дейност на „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“, като е санкционирала всички формални отклонения от процедурата, която се сочи като правилна и като е поискала от него цялата платена сума.

Жалба, подадена на 23 септември 2013 г. — Република Естония/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

(Дело C-508/13)

(2013/C 344/89)

Език на производството: естонски

Страни

Жалбоподател: Република Естония (представител: К. Краави-Кäerdi)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания

Република Естония иска:

- да се отменят член 4, параграфи 6 и 8, член 16, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните

финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета поради наличието на нарушение на Договорите или на правна норма, свързана с тяхното изпълнение, тъй като по съдържанието си тези разпоредби са в противоречие с принципите на пропорционалност и субсидиарност. При приемането на тези разпоредби не е изпълнено и задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС, което е съществено процесуално нарушение по смисъла на член 263 ДФЕС. Затова Република Естония иска да се отменят член 4, параграф 6 в частта „и изискването за оповестяване се съдържа в националното данъчно законодателство единствено за целите на събирането на данъци“ и член 4, параграф 8 в частта „изисквани от националното данъчно законодателство, както е посочено в параграф 6“, както и изцяло да се отменят член 16, параграф 3 и член 6, параграф 3. Ако Съдът намери, че упоменатите разпоредби не са самостоятелни и не могат да бъдат отделени от останалия текст на Директивата, без същата да бъде изменена, и че отмяната на тези разпоредби може да накърни общата система на Директивата, Република Естония иска на същото основание и по същите съображения Директивата изцяло да бъде отменена,

— Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

1. С жалбата си Република Естония иска да бъдат отменени някои разпоредби на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (наричана по-нататък „Директивата“), а при условията на евентуалност — Директивата да бъде отменена в нейната цялост.
2. Жалбата е подадена на основание член 263, първа алинея ДФЕС, като отмяната на член 4, параграф 6 от Директивата в частта „и изискването за оповестяване се съдържа в националното данъчно законодателство единствено за целите на събирането на данъци“, на член 4, параграф 8 в частта „изисквани от националното данъчно законодателство, както е посочено в параграф 6“, както и на член 16, параграф 3 и член 6, параграф 3 от Директивата, или евентуално отмяната на Директивата в нейната цялост са поискани поради наличието на съществено процесуално нарушение и нарушение на Договорите или на правна норма, свързана с тяхното изпълнение.
3. Същественото процесуално нарушение се състои в това, че при приемането на Директивата не е изпълнено предвиденото в член 296 ДФЕС изискване за мотивиране. Нарушението на Договорите или на правна норма, свързана с тяхното изпълнение, се изразява в нарушение на принципите на пропорционалност и субсидиарност.